

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **QUICK RESTAURANTS en abrégé QUICK SA**, se sídlem Brusel, Avenue Louise 65, Belgie, zastoupen Mgr. Janou Traplovou, advokátkou v Praze 7, Přístavní 531/24, **za účasti:** Central European Company s.r.o., IČ: 28062566, se sídlem Tábor, Husovo náměstí 2988, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. O-446947/61228/2008/ÚPV ze dne 22.9.2009,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 23.11.2009 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. O-446947/61228/2008/ÚPV ze dne 22.9.2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17.9.2008 o zamítnutí námitek proti zápisu přihlašovaného kombinovaného označení „QuickBurger Restaurant“ zn. Sp. O-446947, jehož přihlašovatelem je Central European Company s.r.o.

Přihlašované kombinované označení ve znění „QuickBurger Restaurant“ s právem přednosti ode dne 30.3.2007 bylo zveřejněno dne 4.7.2007 pro výrobky a služby zařazené do třídy 29: maso, ryby, drůbež, měkkýši a korýši neživí, uzeniny, zvěřina, kaviár, saláty z masa,

zvěřiny, ryb, drůbeže, masové výtažky, ovoce, zelenina a luštěniny konzervované, sušené a zavařené, bramborové výrobky jako krokety, hranolky, čipsy, tyčinky, polotovary a hotové výrobky, zvláště polévky, dušená jídla, smažená jídla, sušené potraviny spadající do této třídy, želé, džemy, kompoty, vejce, mléko a mléčné výrobky, oleje a tuky jedlé; třídy 30: káva, čaj, kakao, cukr, rýže, tapioka, kávové náhražky, med, sirup melasový, droždí pro kynutí, sůl, hořčice, ocet, omáčky (k dochucení), koření, led pro osvěžení, bonbóny všeobecně (např. čokoládové, polévané, gumové, sladové, mentolové); třídy 31: výrobky zemědělské, zahradnické, lesní a zrní neuvedené v jiných třídách, živá zvířata, čerstvé ovoce a zelenina, osivo, rostliny, krmivo pro zvířata, slad; třídy 32: piva, minerální vody, šumivé nápoje a jiné nápoje nealkoholické, nápoje a šťávy ovocné, sirupy a jiné přípravky ke zhotovování nápojů; třídy 43: služby zajišťující stravování a nápoje, dočasné ubytování, rychlé občerstvení, bufety, hotelové služby, kavárny, jídelny, catering podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Správní orgán prvního stupně zamítl námitky žalobce uplatněné dne 3.10.2007 podle § 7 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, s odůvodněním, že namítané ochranné známky Společenství nejsou shodné ani podobné s přihlašovaným označením, takže předložené doklady neprokazují dobré jméno namítaných ochranných známek na území Evropských společenství. S ohledem na uvedené skutečnosti nebyly shledány ani předmětné námitky jako důvodné. Správní orgán konstatoval, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek nedojde k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím.

První namítaná barevná kombinovaná ochranná známka Společenství č. 350918 ve znění „Q Quick“ byla přihlášena dne 4.10.1996 a zapsána dne 7.11.2003 u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (dále jen „OHIM“), s právem přednosti pro Českou republiku ode dne 1.5.2004 pro výrobky a služby zařazené do třídy 29: maso, ryby, drůbež a zvěřina, masové výtažky, ovoce a zelenina konzervované, sušené a vařené, želé, džemy, kompoty, vejce, mléko a další mléčné výrobky, jedlé oleje a tuky, konzervované potraviny, produkty zahrnuté v této třídě; třídy 30: káva, čaj, kakao, cukr, rýže, tapioka, náhražky kávy, mouka a přípravky z obilovin, chléb, sušenky, koláče, jemné pečivo a cukrovinky, jedlý led, med, sirup z melasy, droždí, prášek do pečiva, sůl, hořčice, pepř, ocet, kořeněné omáčky, salátové dresinky, koření, led, konzervované pokrmy zahrnuté v této třídě; třídy 31: zemědělské, zahradnické a lesnické výrobky a zrní neuvedené v jiných třídách, živá zvířata, ovoce a zelenina, semena, přírodní rostliny a květiny, potraviny pro zvířata, slad, potraviny a pokrmy z rostlin zahrnuté v této třídě; třídy 32: světlá i tmavá piva, minerální a sodové vody a jiné nealkoholické nápoje, sirupy a jiné přípravky pro výrobu nápojů; třídy 42: distribuce hotových potravin a nápojů připravených ke spotřebě, služby poskytované v čajovnách, snackbarech, sendvičbarech, jídelnách, stáncích s občerstvením, restauracích, samoobslužných restauracích, v rychlém občerstvení, drive-in restauracích, barech, kavárnách a podobných zařízeních, stravovací služby, potraviny, nápoje a pokrmy určené na cesty, catering podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Druhá namítaná slovní grafická ochranná známka Společenství č. 350793 ve znění „Quick“ byla přihlášena dne 4.10.1996 a zapsána dne 17.11.2004 u OHIM s právem přednosti pro Českou republiku ode dne 1.5.2004 pro výrobky a služby zařazené do třídy 29: maso, ryby, drůbež a zvěřina, masové výtažky, ovoce a zelenina konzervované, sušené a vařené, želé, džemy, kompoty, vejce, mléko a další mléčné výrobky, jedlé oleje a tuky, konzervované potraviny, produkty zahrnuté v této třídě, nakládaná zelenina; třídy 30: cukr, rýže, tapioka, ságo, mouka a přípravky z obilovin, chléb, sušenky, koláče, jemné pečivo a cukrovinky, jedlý led, med, sirup z melasy, droždí, prášek do pečiva, sůl, hořčice, pepř, ocet, omáčky (kořeněné), salátové dresinky, koření, ledové cukrové polevy, konzervy z potravin zahrnutých v této třídě; třídy 31: zemědělské, zahradnické a lesnické výrobky a zrní neuvedené v jiných třídách, živá zvířata, ovoce a zelenina, semena, přírodní rostliny a květiny, potraviny pro zvířata, slad; třídy 32: piva, světlá i tmavá, minerální a sodové vody a jiné nealkoholické nápoje, sirupy a jiné přípravky pro výrobu nápojů, hotové nápoje zahrnuté v této třídě podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Žalovaný v rozhodnutí ze dne 22.9.2009 uvedl, že porovnávaná označení obsahují nebo jsou tvořena slovním prvkem „QUICK“. V přihlašovaném označení tvoří slovní prvek „QUICK“ pouze první část jeho dominantního složeného slovního prvku, na kterou navazuje slovní část „Burger“. Před složeným výrazem „QuickBurger“ je uspořádán obrazový prvek ve tvaru zvláštní spirály a nad jeho koncovou částí je umístěn drobný slovní prvek „Restaurant“. Kombinované označení ve znění „QuickBurger Restaurant“

bylo přihlášeno v této podobě

První namítaná barevná kombinovaná ochranná známka Společenství je tvořena vizuálně nápadným dominantním písmenem „Q“, umístěným na obrazovém prvku představujícím náčrt otevřené krabice v červené barvě, pod níž je situován slovní prvek „Quick“ v podstatě menším provedení. Druhá namítaná slovní grafická ochranná známka Společenství je tvořena pouze jedním slovním prvkem „Quick“ v grafickém provedení. Při vlastním posouzení shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami Společenství žalovaný stejně jako správní orgán prvního stupně konstatoval, že porovnávaná označení nejsou shodná ani podobná, i když obsahují shodný anglický slovní prvek „Quick“, jehož význam „rychle, rychlý“ zná i běžně informovaná veřejnost. Dále uvedl, že v České republice je celkem registrováno více než sedmdesát ochranných známek obsahujících tuto slovní část, z toho cca patnáct pro shodné či podobné výrobky ve třídách 29, 30, 31 a 32 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Žalovaný nehodnotil, zda namítané ochranné známky ve skutečnosti mají či nemají dobré jméno, hodnotil pouze, zda bylo dobré jméno prokázáno pro účely řízení či nikoli. Následně konstatoval, že předložené doklady sami o sobě nestačí k prokázání existence namítaného dobrého jména. Předložené spotřebitelské studie a výroční zprávy, jakkoli jsou obsažné, stále zůstávají pouhým interním dokladem zhotoveným na zakázku namítajícího/žalobce a mohou být tedy pouze nepřímým důkazem. Pokud tyto doklady nejsou podloženy dalšími doklady např. prohlášením majitelů licencí, jež by uvedené skutečnosti osvědčovaly, nemohou být rozhodným dokladem pro konstatování dobrého jména. Pokud jde o další předložené doklady, např. novinové články, připustil, že ty by mohly být považovány

za relevantní doklady. Dobré jméno ovšem nelze prokazovat tím, kolik spotřebitelů článku četlo, ale tím, kolik spotřebitelů tvrdí, že ochranná známka má dobré jméno, resp. že výrobkům a službám touto ochrannou známkou označeným přisuzují dobré vlastnosti, hodnoty apod. Reklamní spoty také mají jistě vysokou sledovanost, ale rozhodně nelze tvrdit, že výrobky, které mají četnou reklamu, mají vždy dobré jméno. Pokud jde o to, jak má být ochranná známka zobrazována, pak ze zákona jednoznačně vyplývá, že ochranná známka má být užívána v podobě v jaké je zapsána, popř. s prvky, neměnicími její rozlišovací způsobilost.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti s tím, že žalovaný nesprávně posoudil doklady předložené za účelem prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek. Dále nesprávně posoudil zaměnitelnost porovnávaných ochranných známek, nevzal v úvahu podobnost výrobků a služeb. Nesprávně posoudil označení „QUICK“ jako popisné.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 3.3.2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 22.9.2009.

Žalobce se ve své replice ze dne 19.4.2010 namítal, že žalovaný ani v tomto vyjádření dostatečně nevysvětlil, proč k prokázání dobrého jména nestačí výroční zprávy a studie, které jsou podle něho interního charakteru. Dovolával se rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 č. B 536 823, v němž vystupoval jako navrhovatel proti zápisu kombinované ochranné známky Společenství ve znění „Quick cuisine“ přihlašovatele společnosti Nicky Sévim, se sídlem Montreux, Švýcarsko. V tomto rozhodnutí měl OHIM konstatovat, že význam slova „quick“ bude známý pouze pro anglicky mluvící část veřejnosti. Velmi významná část veřejnosti v dalších členských státech v něm bude spatřovat fantasijní termín. Dále se dovolával rozhodnutí OHIM ze dne 31.7.2008 č. B 1 051 228, v němž vystupoval jako navrhovatel proti zápisu kombinované ochranné známky Společenství ve znění „Quick Dinner“ přihlašovatele společnosti Bonfait B.V., se sídlem Denekamp, Nizozemsko. V tomto rozhodnutí měl OHIM konstatovat, že může být pravdou, že pojem „quick“ naráží na „rychle připravené jídlo“ v anglicky mluvící části Společenství. Nicméně, v té části Společenství, kde je obecná znalost angličtiny spíše nízká, by vlastní rozlišovací způsobilost starší ochranné známky měla být spatřována jako normální.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 90/2006-123 zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách]. Nepříčí se principům známkoprávní ochrany samo o sobě, dospěje-li správní orgán k závěru o různém stupni rozlišovací způsobilosti ochranných známek; rozlišovací způsobilost ochranných známek nelze paušálně považovat za identickou.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 37/2011-111 i druhové označení v případech, kdy jeho druhový význam není z hlediska vnímání průměrného spotřebitele příliš známý a kdy je naopak tradičně užíváno jako součást ochranných známek pro výrobky či služby konkrétního vlastníka s dlouhodobě významným postavením na daném trhu, může posilovat spojení, které se na straně veřejnosti vytvořilo mezi těmito konkrétními výrobky nebo službami a pro ně užívanými ochrannými známkami. Ani v těchto případech nemůže vlastník takových starších ochranných známek bránit jiným subjektům, aby si pro danou kategorii výrobků nebo služeb přihlašovaly jako ochranné známky označení obsahující tento druhový výraz, může však i v rámci námitkového řízení požadovat, aby tato přihlašovaná označení byla svým provedením natolik odlišná, aby se ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách vyloučila pravděpodobnost záměny s ochrannými známkami tohoto vlastníka.

Pokud žalobce namítal nesprávné posouzení zaměnitelnosti porovnávaných ochranných známek, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný se ve svém rozhodnutí důkladně zabýval porovnáním napadené ochranné známky a namítaných ochranných známek Společenství z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického, jakož i celkového dojmu. Přihlašované kombinované označení ve znění „QuickBurger Restaurant“ tvoří slovní prvek „QUICK“ pouze první část jeho dominantního složeného slovního prvku „QuickBurger“, před nímž je obrazový prvek ve tvaru zvláštní spirály a nad jeho koncovou částí je umístěn drobný slovní prvek „Restaurant“. Obě namítané ochranné známky Společenství obsahují slovní prvek „Quick“, přičemž první namítaná ochranná známka je tvořena vizuálně nápadným dominantním písmenem „Q“, umístěným na obrazovém prvku představujícím náčrt otevřené krabice v červené barvě, pod nímž je situován slovní prvek „Quick“ v podstatě menším provedení. Druhá namítaná slovní grafická ochranná známka Společenství je tvořena pouze jedním slovním prvkem „Quick“ v grafickém provedení. Městský soud v Praze proto musel přisvědčit záměrům správních orgánů, které konstatovaly, že porovnávaná označení nejsou shodná ani podobná, i když obsahují shodný anglický slovní prvek „Quick“, jehož význam zná i běžně informovaný průměrný spotřebitel. Soud rovněž nemohl přehlédnout skutečnost, že v České republice je celkem registrováno více než sedmdesát ochranných známek obsahujících tuto slovní část, z toho cca patnáct pro shodné či

podobné výrobky ve třídách 29, 30, 31 a 32 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný nevzal v úvahu podobnost výrobků a služeb, musel soud i tuto námitku odmítnout jako nedůvodnou.

Zákon o ochranných známkách je transpozicí První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, což *expressis verbis* vyplývá ze samotné důvodové zprávy k ustanovení § 7 zákona o ochranných známkách. Ustanovení § 7 zákona o ochranných známkách je v podstatě přesným převodem obsahu čl. 4 směrnice 89/104/EHS, který stanoví, že ochranná známka nebude zapsána do rejstříku, a je-li zapsána, bude prohlášena za neplatnou, pokud je totožná se starší ochrannou známkou a zboží nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky nebo byla ochranná známka zapsána, jsou totožné se zbožím nebo službami, pro které je starší známka chráněna (čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 89/104/EHS). Při použití vnitrostátního práva, ať jde o ustanovení předcházející směrnici nebo ji následující, je vnitrostátní soud, který má toto právo vyložit, povinen učinit tak co možná nejvíce dle smyslu a účelu směrnice, aby bylo dosaženo výsledku uvedeného ve směrnici. Je proto nasnadě, že při výkladu § 7 zákona o ochranných známkách je nutno zásadně postupovat tak, aby tento výklad byl konformní s příslušnými ustanoveními směrnice 89/104/EHS, zejména pak s jejím čl. 4, a tedy i s judikaturou

Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranný známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.

Městský soud v Praze musel konstatovat, že druhá namítaná ochranná známka je slovní a nemá žádné fantazijní prvky a taková vlastnosti ochranné známky se významně podílejí na formování její rozlišovací způsobilosti. První namítaná barevná kombinovaná ochranná známka je sice tvořena nápadným dominantním písmenem „Q“, avšak je doplněna fantazijními prvky, zvyšujícími její distinktivitu. V inkriminované věci pak žalovaný správní orgán dospěl ke korektnímu závěru, že distinktivita namítaných ochranných známek není vyšší než známky napadené, a tento závěr přesvědčivě odůvodnil. Hodnocení skutkového stavu provedené žalovaným je nutno považovat za logicky bezvadné a řádně zdůvodněné. Míra pravděpodobnosti záměny se u každé z ochranných známek odlišuje a nelze ji paušálně považovat za identickou, v důsledku čehož se nutně různí i úroveň ochrany, které se jednotlivé ochranné známky těší. SDEU ostatně judikoval v citovaném rozsudku C-251/95, že „čím vyšší stupeň rozlišovací způsobilosti má starší ochranná známka, tím větší bude pravděpodobnost záměny“. Ve svém rozsudku ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc. potom uvedl, že „známky, jež mají vysoký stupeň rozlišovací způsobilosti ať už samy o sobě nebo v důsledku dobrého jména, které mají na trhu, požívají větší ochrany než známky s menší rozlišovací způsobilostí“.

Městský soud v Praze proto musel přisvědčit závěrům žalovaného, že porovnáváná označení nejsou shodná či zaměnitelně podobná, a že napadené správní rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem o ochranných známkách, jakož i judikaturou SDEU.

V rozsudku ve věci C-39/97 konstatoval SDEU, že globální posuzování pravděpodobnosti záměny implikuje jistou vzájemnou závislost mezi relevantními faktory, přičemž „nižší stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami lze vyvážit vyšším stupněm podobnosti mezi známkami, a naopak“. Uvedl i některá kritéria, k nimž je třeba přihlížet při hodnocení podobnosti výrobků či služeb, jako je např. jejich povaha, zamýšlený účel, způsob použití a okolnost, zda si navzájem konkurují, nebo se doplňují. Dle závěrů v tomto rozhodnutí uvedené známky mající vysoký stupeň rozlišovací způsobilosti buď samy o sobě, nebo v důsledku dobrého jména, které mají na trhu, požívají vyšší ochrany než známky s menší rozlišovací způsobilostí.

Z uvedených kritérií posuzování zaměnitelnosti podle názoru Městského soudu v Praze vycházel i žalovaný, když k tzv. kompenzačnímu principu, tj. nutnosti klást vyšší požadavky na originalitu přihlašovaného označení, čím větší je shoda či podobnost porovnávaných seznamů výrobků a služeb, uvedl, že při rozhodování o existenci pravděpodobnosti záměny by mohla být větší míra podobnosti mezi nárokovánými výrobky faktorem přispívajícím ke konstatování existence pravděpodobnosti záměny ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

V inkriminované věci však nebyl splněn požadavek podobnosti mezi označeními jako jeden ze dvou zákonem požadovaných atributů, když při hodnocení podobnosti porovnávaných označení žalovaný dospěl k závěru o jejich odlišnosti z hlediska celkového dojmu. Jestliže tedy zákon o ochranných známkách, jakož i relevantní judikatura SDEU, konstatování pravděpodobnosti záměny váže na kumulativní splnění obou předepsaných postulátů, tj. jak podobnosti označení jako takových, tak nárokováných výrobků či služeb, pak je třeba uzavřít, že v daném případě ani aplikace kompenzačního principu nemůže zhojit absenci naplnění prvního zákonem předpokládaného požadavku, tj. shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami. Městský soud v Praze proto musel odmítnout i tuto námitku jako neodůvodněnou a přisvědčit závěru žalovaného, že i přes shodu či podobnost seznamů výrobků a služeb, působí porovnávaná označení z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí natolik odlišným celkovým dojmem, že z hlediska průměrného spotřebitele není možná jejich záměna.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný nesprávně posoudil označení „QUICK“ jako popisné, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný správně ve svém rozhodnutí na popisnost slovního prvku „QUICK“ usuzoval mj. i proto, že sémantický význam slova „QUICK“ je „rychle/ý“, je významově odpovídající službám, jež žalobce poskytuje, tj. rychlé občerstvení. I průměrný spotřebitel, který anglický jazyk příliš neovládá, zná význam slova „QUICK“, neboť to se pomalu stává běžnou součástí českého jazyka. Jako další důvod pro konstatování popisnosti uvedl žalovaný větší množství ochranných známek se shodným prvkem „QUICK“.

Přestože slovní prvek „QUICK“ je ze sémantického hlediska popisný ve vztahu k službám rychlého občerstvení, nevylučuje to skutečnost, že slovní spojení „QuickBurger“ působí fantazijně, neboť se toto spojení běžně neužívá, i když je pro průměrného spotřebitele zřejmý význam takového spojení. Označení může být totiž považováno z hlediska celkového dojmu za originální, přestože je tvořeno souhrnem prvků, které jsou samy o sobě nedistinktivní a nevýrazné. Originálním je právě a pouze jejich spojení, k němuž je připojen fantazijní prvek, a to obrazový prvek ve tvaru zvláštní spirály a nad jeho koncovou částí je umístěn drobný slovní prvek „Restaurant“.

Argument, že zmiňované ochranné známky, jež taktéž obsahují slovní prvek „QUICK“ a současně jsou zapsány pro shodné výrobky a služby nemohou být zaměnitelné s namítanými ochrannými známkami, neboť tyto výrobky a služby nejsou v praxi podobné, nelze ani Městský soud v Praze uznat, neboť užívání těchto ochranných známek pro karbanátky a další pochutiny nelze ze známkoprávního hlediska vyloučit, pokud nejsou rozdílné jejich seznamy nárokových výrobků a služeb.

Závěry rozsudku Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 10 Ca 224/2006, týkající se zaměnitelnosti označení, nelze na inkriminovanou věc bez dalšího aplikovat, neboť jako vyplývá z ustálené judikatury SDEU, je nutné vždy posoudit konkrétní okolnosti a všechny relevantní faktory.

Městský soud v Praze musel přisvědčit rovněž vyjádření žalovaného, že zápisnou způsobilost přihlašovaných označení lze posuzovat kdykoliv až do doby zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek, tedy i v rámci řízení o námitkách, neboť až zápisem do rejstříku je ukončeno řízení o žádosti o zápis označení do rejstříku (tj. řízení o přihlášce ochranné známky). Distinktivita namítaných známek byla v inkriminované věci řešena, neboť pravděpodobnost záměny je třeba posuzovat globálně, s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu, tj. není možné se zaměřovat pouze na srovnání označení jako takových, ale je třeba brát v úvahu všechny faktory. Jak připustil sám žalobce, tuto otázku je možné řešit z pohledu zaměnitelnosti jako celku, což v daném případě žalovaný učinil.

Podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky Společenství, která je shodná s přihlašovaným označením nebo je mu podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má na území Evropských společenství dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim bylo na újmu.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 28/2006-97 pojem „pravděpodobnost záměny ochranné známky“ zahrnuje posouzení jak podobnosti označení, tak i jimi chráněných výrobků nebo služeb, a to jako dva neopomenutelné a vzájemně se ovlivňující faktory. Menší podobnost mezi těmito výrobky nebo službami může být vykompenzována větší podobností mezi známkami a naopak. Dobré jméno je u ochranné známky vyjádřením toho, že veřejnost známku v důsledku jejího užívání zná a spojuje ji s dobrými vlastnostmi, které od výrobků nebo služeb takto označených očekává, a věnuje jí svou důvěru. Ochrana poskytovaná známce s dobrým jménem není podmíněna zjištěním, že mezi známkou s dobrým jménem a označením existuje takový stupeň podobnosti, že by v příslušné části veřejnosti existovala mezi nimi pravděpodobnost záměny. Pro stupeň podobnosti mezi známkou s dobrým jménem a označením je postačující, že si příslušná část veřejnosti vytvoří spojení mezi označením a známkou.

Podle rozsudku SDEU ve věci C-408/01 Adidas Salomon AG a Adidas Benelux BV v. Fitnessworld Trading Ltd pro stupeň podobnosti mezi známkou s dobrým jménem a

přihlašovaným označením je postačující, že si příslušná část veřejnosti vytvoří spojení mezi označením a známkou.

Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaný nesprávně posoudil doklady předložené za účelem prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek.

Žalobce předložil ke svým námitkám kopie cizojazyčných stránek spotřebitelské studie v Belgii vypracované v roce 2007, v níž se vyskytují obě namítané ochranné známky, přičemž stránky se týkají statistik zejména prodeje hamburgerů.

Dále kopie cizojazyčných stránek spotřebitelské studie ve Francii vypracované v březnu 2007, v níž se vyskytují obě namítané ochranné známky, přičemž stránky se týkají statistik zejména prodeje „hamburgerů“.

Předložil roční zprávy obchodní firmy QUICK RESTAURATIONS S.A. z let 1999 až 2007, prezentující mj. i první namítanou barevnou kombinovanou ochrannou známku Společenství č. 350918 ve znění „Q Quick“. Zprávy se týkají činnosti žalobce.

Konečně předložil kopie cizojazyčných článků a zmínek o restauračních službách společnosti v období od 2002 do 2007, zejména ve Francii a Belgii, v nichž jsou pod druhou namítanou slovní grafickou ochrannou známku Společenství č. 350793 ve znění „Quick“ nabízeny výrobky „hamburgery“. První namítaná barevná kombinovaná ochranná známka Společenství č. 350918 ve znění „Q Quick“ není v těchto článcích nikde zobrazena.

Žalovaný k těmto důkazům uvedl, že prezentují vlastní činnost žalobce, a to zejména restaurační služby. Statistiky a roční zprávy lze spíše označit za materiály interního charakteru, dokládající především nabídku a prodej „hamburgerů“. Předložené důkazy svědčí o řádném užívání namítaných ochranných známek především v Belgii a Francii, a to zejména pro „hamburgery“ a restaurační služby. Nelze je však považovat za relevantní doklady k prokázání, že namítané ochranné známky získaly na území Evropské unie dobré jméno v souvislosti s výrobky a službami, pro které jsou zapsány. Městský soud v Praze musel tomuto závěru žalovaného přisvědčit.

V rozsudku ve věci C-102/07 Adidas AG a Adidas Benelux BV v. Marca Mode CV a další uvedl SDEU mj., že čl. 5 odst. 2 směrnice 89/104/EHS zavádí ve prospěch ochranných známek s dobrým jménem ochranu, jejíž uplatnění nevyžaduje existenci nebezpečí záměny. Uvedené ustanovení se totiž uplatní na situace, v nichž zvláštní podmínku ochrany představuje používání napadeného označení bez řádného důvodu, které protiprávně těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim působí újmu. Zásahy uvedené v čl. 5 odst. 2 směrnice, pokud k nim dojde, jsou následkem jistého stupně podobnosti mezi ochrannou známkou a označením, kvůli níž dotčená veřejnost vidí mezi označením a ochrannou známkou souvislost, tedy vytvoří si mezi nimi spojení, i když je nezaměňuje. Není tedy požadováno, aby podobnost mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením používaným třetími osobami dosáhla takového stupně, aby ze strany dotčené veřejnosti existovalo nebezpečí záměny. Postačí, že stupeň podobnosti mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením má za následek, že si dotčená veřejnost vytvoří mezi označením a ochrannou známkou spojení. Existence takového spojení musí být

posuzována celkově, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory. Požadavek dostupnosti je cizí jak posouzení stupně podobnosti mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením používaným třetími osobami, tak spojení, které si mezi uvedenou ochrannou známkou a uvedeným označením může vytvořit veřejnost. Nemůže tedy být relevantním faktorem pro posouzení, zda užívání označení protiprávně těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim působí újmu.

V rozsudku ve věci C-301/07 PAGO International GmbH v. Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH uvedl SDEU mj., že pojem „dobré jméno“ předpokládá určitý stupeň znalosti u relevantní veřejnosti. Relevantní veřejností je veřejnost dotčená ochrannou známkou Společenství, to znamená v závislosti na výrobku nebo službě uváděné na trh, tedy buď široká veřejnost, nebo specializovanější veřejnost, například dané odborné kruhy. Nelze požadovat, aby ochrannou známkou Společenství znal určitý procentní podíl takto vymezené veřejnosti. Požadovaný stupeň znalosti musí být považován za dosažený, pokud ochrannou známkou Společenství zná podstatná část veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, na které se tato ochranná známka vztahuje. Vnitrostátní soud při přezkumu této podmínky musí zohlednit všechny relevantní skutečnosti věci, a to zejména podíl na trhu, který ochranná známka zaujímá, intenzitu, geografické rozšíření a dobu jejího užívání, jakož i výši investic vynaložených podnikem na její propagaci. Pokud jde o územní hledisko, podmínka týkající se dobrého jména musí být považována za splněnou, pokud má ochranná známka Společenství dobré jméno v podstatné části území Společenství.

V inkriminované věci je nesporné, že tzv. důkazní prostředky předkládané žalobcem k prokázání dobrého jména namítaných známek, nebyly vůbec schopny doložit určitý stupeň jejich znalosti u relevantní veřejnosti. Závěr žalovaného, že předložené materiály nelze považovat za důkaz dobrého jména ochranných známek žalobce je správný. Místo spotřebitelských studií týkajících se zejména prodeje „hamburgerů“ bylo by namísto předložit např. „Průzkum dobrého jména namítaných ochranných známek společnosti QUICK RESTAURATIONS S.A. z let 1999 až 2007, který by byl relevantním dokladem. Dobré jméno ochranné známky je totiž odrazem jisté důvěry spotřebitele ve vlastnosti výrobku či služby jí označené a jeho očekávání.

Městský soud v Praze se zaměřil na hodnocení, zdali úsudek žalovaného je logicky možným závěrem vycházejícím z premis, které byly nastoleny. Zjistil, že žalovaný svůj úsudek o nezaměnitelnosti sporných známek mohl učinit, neboť neomezil své hodnocení toliko na posouzení záměny přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek, včetně posouzení míry rozlišovací schopnosti, a rovněž zhodnotil další relevantní kritéria.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. února 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová